

Feria IV infra Hebdom. VI post Pentecosten.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Ps. 94, 6; Psalmus 94; H451

VI

D

Ominum qui fe-cit nos, * ve-ní-te ad- o-rémus. A. Dóminus. V. Vení-te, exsultémus Dómino, iubi-lémus De-o,

sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A. Dóminus. V.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem su-am,

qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. * Ve-ní-te. V. Quóni-am ipsí-us

est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um,

plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pôpu-lus e-ius,

et o-ves páscu-æ e-ius. **A.** Dóminus. **V.** Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in
exacerba-ti-óne secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt
ópe-ra me-a. * Ve-ní-te. **V.** Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant corde.
Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui-em me-am.» **A.**
Dóminus. **V.** Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-ri-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper,
et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. * Ve-ní-te. **A.** Dóminus qui fe-cit nos, * ve-ní-te ad- o-rémus.

Hymnus.

I

C

Hriste, lux ve-ra, bóni-tas et vi-ta, gáudi-um mundi, pí-e-tas imménsa, qui nos a morte ví-video salvásti sanguine tu-

o. Inse-re tu-um, pé-timus, amó-rem méntibus nostris, fi-de-i re-funde lumen æ-térnum, ca-ri-tá-tis auge di-lecti-ó-nem.

Procul a nobis pérfidus absístat Sa-tan, a tu-is ví-ribus confráctus; Sanctus assístat Spí-ri-tus, a tu-a sede demíssus. Gló-ri-a

De-o sit æ-térno Patri, sit ti-bi semper, Geni-tó-ris Na-te, cum quo per cuncta Spí-ri-tus æquá-lis sácu-la regnat. A-men.

Psalmus 1.

Ps. 44, 2; H93

VI F

E

-ructá-vit * cor me- um verbum bonum.

Ps. 44, 2-10

Eructá-vit cor me-um verbum bo- - num, * di-co ego ópe-ra me-a Re- - gi.

Lingua mea, cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis, * proptérea benedíxit te Deus in æténum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua, et pulchritúdine tua, * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam, * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi, * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiaæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextriis tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

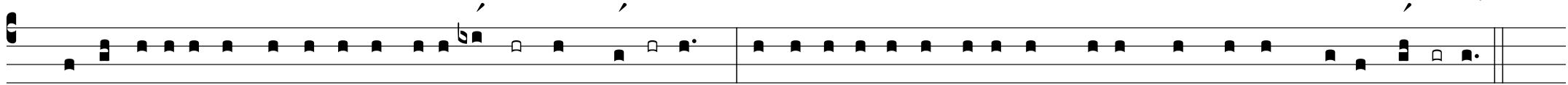
Psalmus 2.

Ps. 44, 3

Ig
S Pe-ci-ó- sus forma * præ fi-li- is hóminum, dif-fú-sa est grá-ti-a in lá-bi- is tu-is.

Ps. 44, 11-18

Audi, fi-li-a, et vi-de, et inclína au- - rem tu- - am, * et obli-vísce-re pópu-lum tu-um, et domum *patris* tu- - i.

Et concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri **in munéribus**, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatióne, * adducéntur in *templum* Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super *omnem terram*.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatióнем.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi **in æténum**: * et in sǽculum sǽculi.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

Psalmus 3.

Ps. 45, 2; H94

E

A Diú-tor * in tribu-la-ti-ónibus.

Ps. 45

De-us noster re-fúgi-um, et vir- - tus: * adiú-tor in tribu-la-ti-ónibus, quæ inve-né-runt nos ni- - mis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra; * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cóneret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

IV a

Agnus Dóminus * et laudá-bi-lis nimis.

Magnus Dóminus, et laudá-bi-lis ni- - mis * in ci-vi-tá-te De-i nostri, in monte sancto e- - ius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in æténum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Iudæ, * propter iudícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie álera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in æténum, et in sǽculum sǽculi: * ipse reget nos in sǽcula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. A.

Psalmus 5.

Ps. 144, 21

VII c

O S me-um loqué-tur * sa-pi- énti-am: et me-di-tá-ti-o cordis me-i prudénti-am.

Ps. 48, 2-13

Audí-te hæc, om- - nes gen- - tes: * áuribus percí-pi-te omnes, qui ha-bi-tá- - tis or- - bem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimít, rédimet homo: * non dabit Deo placatióñem suam.

Et prétium redemptiōnis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. ¶.

E

A

U-ribus percí-pi-te * qui ha-bi-tá-tis orbem.

Ps. 48, 14-21

Hæc vi-a illó-rum scánda-lum ip- - sis: * et póste-a in o-re su-o com- - placé- - bunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáschet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interérerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicéatur: * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in æténum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. *A.*

Psalmus 7.

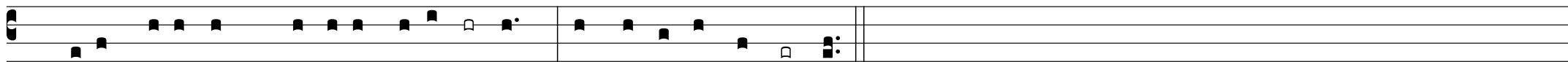
Ps. 49, 1; H94

VIII a

D

E-us de- ó-rum * Dóminus locú-tus est.

Ps. 49, 1-6

De-us de- ó-rum, Dóminus locú-tus est: * et vo-cá-vit ter- - ram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decórís eius.

Deus maniféste véniет: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in circúitu eius tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órdinant testaméntum eius super sacrificia.

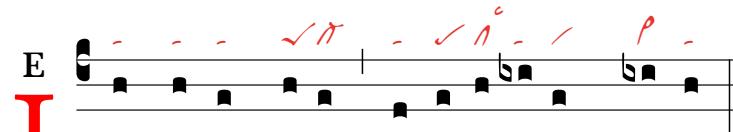
Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quóniam Deus iudex est.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

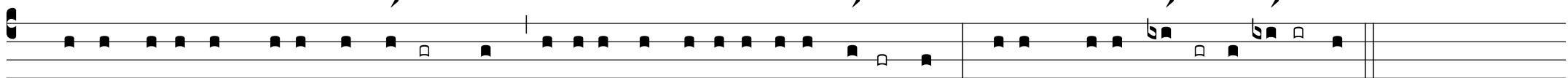
Psalmus 8.

Ps. 49, 14; H94

I Mmo-la De-o * sacri-fi-ci-um laudis.

Ps. 49, 7-15

Audi, pópu-lus me-us, et lo- - quar: † Isra-ël, et testi-fi-cábor ti- - bi: * De-us, De-us tu- - us ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum: * iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut ságuinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

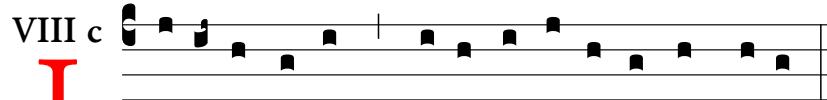
Et ívoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. A.

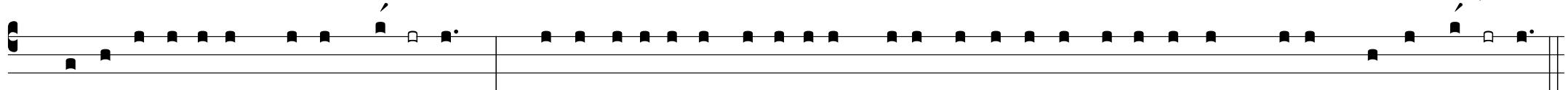
Psalmus 9.

Ps. 49, 22

I

Ntellé-gi-te * qui obli-viscími-ni De-um.

Ps. 49, 16-23

Pecca-tó-ri autem di-xit De- - us: * Qua-re tu enárras iustí-ti-as me-as, et assúmis testaméntum me-um *per os tu- - um?*

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adulteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tacui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellégite hæc, qui obliscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit *qui erípiat*.

Sacrificium laudis honorífabit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

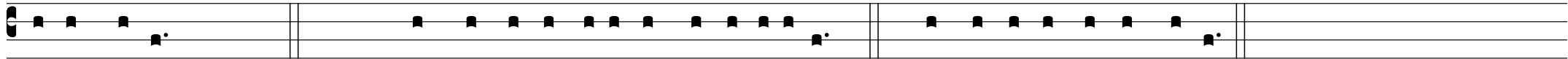
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Versus.

Ps. 49, 23

¶. Sacri-fí-ci-um laudis hono-ri-fi-cá-bit me. R. Et il-lic i-ter, quo osténdam il-li sa-lu-tá-re De-i.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

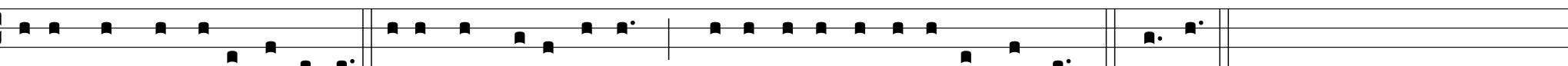
Absolutio.

A víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Ille nos bene-dí-cat, * qui si-ne fi-ne vi-vit et regnat. R. Amen.

Lectio I.

2 Reg. 15, 1-3

De libro secundo Regum.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus et équites et quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et mane consúrgens Absalom stabat iuxta intróitum portæ et omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis iudícium, vocábat Absalom ad se et dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respóndens aiébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni et iusti; sed non est qui te áudiat constitútus a rege.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Ex oratione Manassæ ¶. ibidem; H396

III

P Eccá- vi super núme- rum a-rénæ ma- ris, et multipli-cá- ta sunt peccá-ta me- a,
 et non sum dignus vi-dé- re alti-tú-di-nem cæ- li, præ multi-túdi-ne i-niqui-tá-tis me- æ: quó- ni-am
 irri-tá-vi i-ram tu- am. † Et ma- lum co-ram te fe- ci. ¶ Quó- ni- am i-niqui-tá-tem me-am e-go cognó- sco,
 et de-líctum me-um co-ram me est semper, ti-bi so- li pec-cá- vi. † Et.

Benedictio.

I ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. R. Amen.

Lectio II.

2 Reg. 15, 3-6

Dicebátque Absalom: Quis me constituat iúdicem super terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium et iuste iúdicem? Sed et, cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam et apprehéndens osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israël veniénti ad iudícium ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israël.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 2.

R. Cf. 1 Reg. 8, 28 V. 2 Paralip. 6, 14; H396

IV

Ex-audi-sti, Dó-mi-ne, o-ra-ti-ó-nem ser-vi tu-i, ut æ-di-fi-cá-rem tem-plum
 nó-mi-ni tu-o; † Béne-dic et sanctí-fi-ca domum istam in sem-pi-tér-num, De-us Isra-el. **V.**

Qui re-gis Isra-el, intén-de, qui dedú-cis ve-lut ovem Io-seph. † Béne-dic.

Benedictio.

I ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. R. Amen.

Lectio III.

2 Reg. 15, 7-10

Post quadraginta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadim et reddam vota mea, quæ vovi Dómino, in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Sýriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Ierúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surrexit et abiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Absalom in Hebron.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 3.

R. 1 Reg. 8, 28.29 V. Dt. 27, 15; H396

I A Udi, Dómi-ne hym- num et o-ra-ti-ó- nem qua servus tu- us o-rat co-ram te hódi- e;
 ut sint ócu-li tu-i apér- ti, et aures tu- æ in- tén- tæ, † Super do- mum i-stam di-
 e ac no- cte. V. Réspi-ce, Dómi-ne, de sanctu-á-ri-o tu- o, de excélo cæ-ló-rum ha- bi-tá- cu- lo. †
 Super do- mum. V. Gló-ri-a Patri, et Fí-li- o, et Spi-ri- tu- i San- cto. † Super do- mum.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

Oratio

V. Dómine, exáudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

O -rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: + ínse-re re-li-gi- ónis augméntum; *

ut quæ sunt bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum

Fí-li-um tu-um: + qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Conclusio

V. Dómine, exáudi oratiōnem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

V. Benedicámus Dómino.

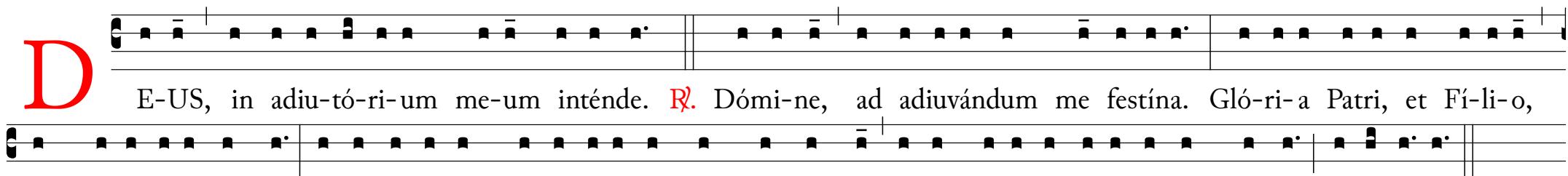
R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

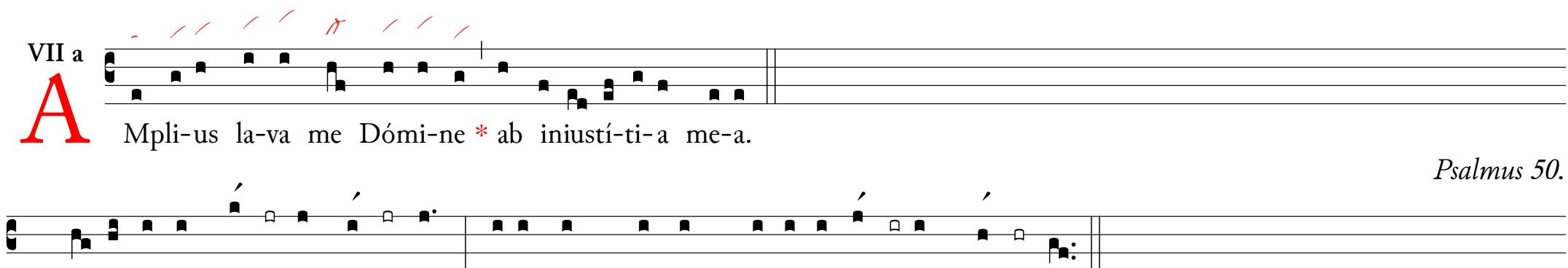

Psalmus 1.

Ps. 50, 4; H95

VII a A Mpli-us la-va me Dómi-ne * ab iniustí-ti-a me-a.

Psalmus 50.

Mi-se-ré-re me- - i De- - us, * secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- - am.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificérис in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccatis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occulta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gádium et lätítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: * et omnes iniquitátes **meas** dele.

Cor mundum crea **in me Deus**: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proiícias me a fácie **tua**: * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias **tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine lábia **mea apéries**: * et os meum annuntiábit laudem **tuam**.

Quóniam si voluísses sacrificium, dedísssem útique: * holocáustis non **delectáberis**.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum et humiliátum Deus **non despícies**.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte **tua Sion**: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblationes et **holocáusta**: * tunc impónent super altáre **tuum** vítulos.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et **nunc et semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

A

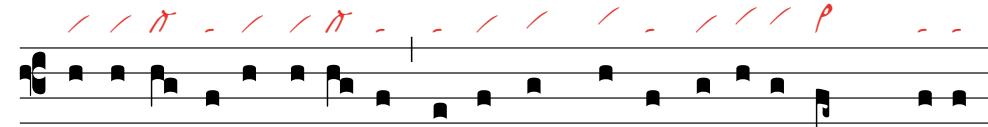

Mpli-us la-va me Dómi-ne * ab iniustí-ti-a me-a.

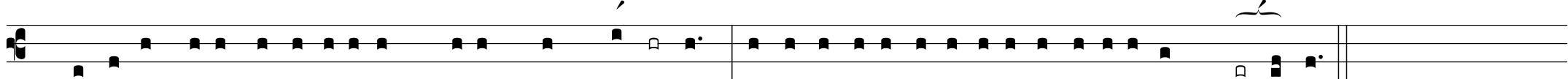
Psalmus 2.

Ps. 63, 2; H96

II D

A

timó-re i-nimí-ci * é-ri-pe Dómi-ne ánimam me-am.

Psalms 63.

Exáudi De-us o-ra-ti-ónem me-am cum dépre-cor: * a timó-re in-imí-ci é-ri-pe ánimam me- - am.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: † intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónen nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutinío.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttae parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

VIII a

E de-cet hymnus * De-us in Si-on.

Te de-cet hymnus, De-us, in Si- - on: * et ti-bi reddé-tur vo-tum *in Ie-rú-sa-lem*.

Exáudi oratióne meam: * ad te omnis *caro* véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegísti et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in *æquitáte*.

Exáudi nos, Deus, salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in *mari* longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant térmilos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspera delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, † parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparáto eius.

Rivos eius inébria, multíplica genímina eius: * in stillicídiis eius lètabitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscens speciosa desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim *hymnum* dicent.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

Ig²

D Omi-nus * iudi-cá-bit fi-nes terræ.

Canticum Annæ, 1 Reg. 2, 1-10

Exsultávit cor me-um in Dómino, * et exaltá-tum est cornu me-um in De-o me- - o:

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætata sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: † neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes.

Recédant vétera de ore vestro: † quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad íferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvore egénum, * et de stércore élevat páuperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdives terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábít, † et ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábítur vir.

Dóminum formidábunt adversárii eius: * et super ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sàcula sàculórum. Amen.

The musical notation consists of a single staff in common time. It begins with a large red capital letter 'D'. Following the 'D' is a staff with five horizontal lines. There are black note heads on the second, fourth, and fifth lines. Above the second and fourth note heads are short red diagonal strokes. Above the fifth note head is a small red 'n'. A vertical bar line follows the fifth note head, and another vertical bar line is at the end of the staff.

Omi- nus * iudi-cá-bit fi-nes terræ.

Psalmus 5.

Ps. 148, 4; H96

II D

Æ-li cæ-ló-rum * laudá-te De-um.

Psalmus 148.

Laudá-te Dóminum de **cæ-** - lis: * laudá-te e-um in *excél-* - sis.

Laudá-te eum omnes Angeli eius: * laudá-te eum omnes virtútes eius.

Laudá-te eum sol et luna: * laudá-te eum omnes stellæ et lumen.

Laudá-te eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et **facta** sunt: * ipse mandávit, et *creáta* sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudá-te Dóminum de **terra**, * dracónes et omnes *abýssi*.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt *verbum* eius:

Montes et omnes **colles**: * ligna fructífera et omnes **cedri**.

Béstiae et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres *pennátæ*.

Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices **terræ**.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius *solíus*.

Conféssio eius super cælum et **terræ**: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindictam in natiónibus: * increpatíones in pôpulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in sanctis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudá-te eum in virtútibus eius: * laudá-te eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudá-te eum in sono tubæ: * laudá-te eum in psaltério et cíthara.

Laudá-te eum in týmpano et choro: * laudá-te eum in chordis et órgano.

Laudá-te eum in cýmbalis benesonántibus: † laudá-te eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen.

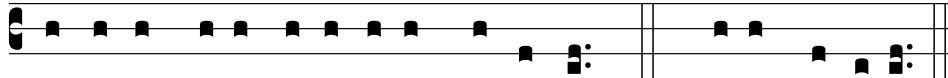
Æ-li cæ-ló-rum * laudá-te De-um.

Capitulum.

Rom. 13, 12-13

N

OX præcessit, di-es autem appropinquávit. † Abii-ci-ámus ergo ópe-ra tenebrá-rum, et indu-ámur arma lu-cis. *

Sic-ut in di-e honéste ambu-lémus. R. De-o grá-ti-as.

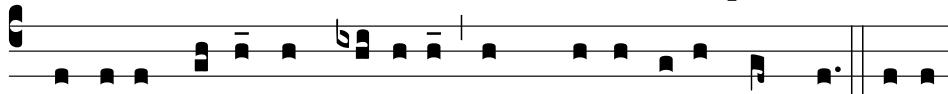
Responsorium breve.

Ps. 40, 5

VI

S

Ana ánimam me-am, * Qui-a peccá-vi ti-bi. Sana. V. Ego di-xi: Dómi-ne mi-se-ré-re me-i. * Qui-a.

Gló-ri-a Patri, et Fi-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Sana.

Hymnus

Prudentius († 413)

IV

N

OX, et tenébræ, et núbila, Confúsa mundi et túrbi-da; Lux intrat, albéscit po-lus: Christus venit, discé-di-te.

Ca-lí-go terræ scíndi-tur Percússa so-lis spí-cu-lo: Rebúsque iam co-lor re-dit Vultu ni-téntis sí-de-ris.

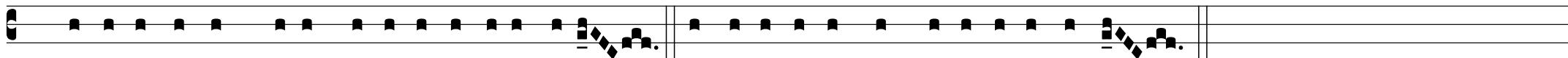
Te, Christe so-lum nó-vimus, Te mente pura et símpli-ci, Flendo et canéndo quásimus, Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fu-cis íl-li-ta, Quæ lu-ce purgéntur tu-a: Tu lux E-ó-i sí-de-ris Vultu se-réno illúmina. De-o Patri sit gló-ri-a,

E-iúsque so-li Fí-li-o, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, Et nunc et in perpé-tu-um. A-men.

Versus.

Ps. 89, 14

V. Replé-ti sumus mane mi-se-ri-córdi-a tu-a. **R.** Exsultá-vimus, et de-lectá-ti sumus.

Canticum Zachariæ.

Lc. 1, 71; H423

Ig⁵

D E manu ómni-um * qui odé-runt nos lí-be-ra nos Dómi-ne.

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De- - us Isra-el, * qui-a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- - æ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

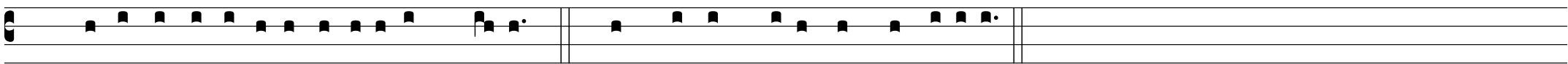
V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

IV
B

Ene-di-cámus Dómino. R. De-o grá-ti-as.

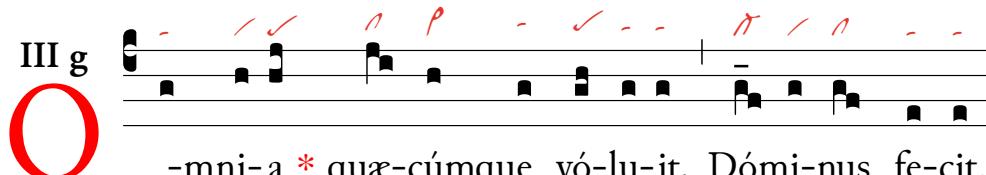
Ad Vespertas.

D

E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Ps. 134, 6; H97

O -mni-a * quæ-cúmque vó-lu-it, Dómi-nus fe-cit.

Psalmus 134.

Laudá-te no- - men Dómi-ni, * laudá-te, ser- - vi, Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudá-te Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini eius, quóniam suáve.

Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus, * Israël in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra, * in mari, et in ómnibus abýssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Aegypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Aegypte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occidit reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, **regem Basan**, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pôpulo suo.

Dómine, nomen tuum **in ætérnum**: * Dómine, memoriále tuum in generatióne et generatióne.

Quia iudicábit Dóminus pôpulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácrum géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et **non loquéntur**: * óculos habent, et **non vidébunt**.

Aures habent, **et non áudent**: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat **in Ierúsalem**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc et semper**, * et in sácula sæculórum. Amen.

-mni- a * quæ-cúmque vó-lu-it, Dómi-nus fe-cit.

III g

Uóni-am * in æ-térnum mi-se-ri-cór-di-a e-ius

Psalmus 135.

Confi-témi-ni Dómino quóni-am bo- - nus: * quóni-am in æ-térnum mi-se-ri-cór-di-a e- - ius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirábilia magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et brácchio excélsso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divídit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médiūm eius: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum **per** desértum: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Qui percússit **reges magnos**: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Et occídit **reges fortes**: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, **servo suo**: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis **nostris**: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Qui dat escam **omni carni**: * quóniam in æténum misericórdia eius.

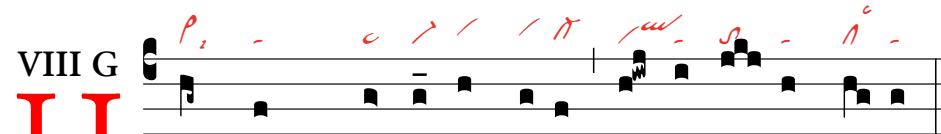
Confitémini Deo cæli: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in æténum misericórdia eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

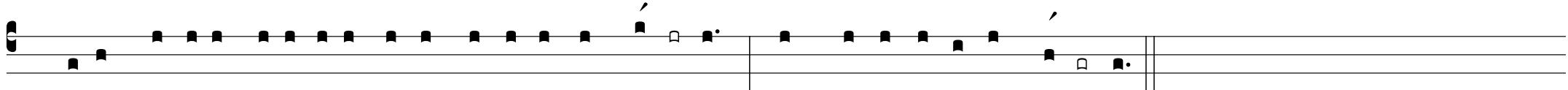
Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sácula sáculórum. Amen.

Uóni- am * in æ-térnum mi-se-ri-cór-di-a e-ius

H Ymnum * cantá-te nobis de cánti- cis Si- on

Psalmus 136.

Super flúmina Baby-lónis, il-lic sé-dimus et flé-vimus: * cum re-corda-rémur Si- - on:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cáticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * obliovióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípio lätítiae meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Filia Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributíonem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

V a

I N conspéctu * Ange-ló-rum psallam ti-bi De-us me-us

Psalmus 137.

Confi-tébor ti-bi Dómi-ne in to-to corde **me-** - o: * quóni-am audísti verba **o-** - ris **me-** - i.

In conspéctu Angelórum psallam **tibi**: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor **nómini tuo**.

Super misericórdia tua et veritáte **tua**: * quóniam magnificásti super omne, nomen **sanctum tuum**.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in áнима **mea** virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges **terræ**: * quia audiérunt ómnia verba **oris tui**.

Et cantent in viis **Dómini**: * quóniam magna est **glória Dómini**.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília **réspicit**: * et alta a **longe cognóscit**.

Si ambulávero in médio tribulatióni, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum exténdes manum **tuam**, * et salvum me fecit **déxtera tua**.

Dóminus retríbuet pro me; † Dómine misericórdia tua in **sáculum**: * ópera mánuum tuárum **ne despícias**.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Capitulum.

2 Cor. 1, 3-4

B

Ene-díctus De-us, et Pa-ter Dómi-ni nostri Ie-su Christi, + Pa-ter mi-se-ri-cordi-á-rum, et De-us to-tí-us
conso-la-ti-ónis, * qui conso-lá-tur nos in omni tribu-la-ti-óne nostra. R. De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Ps. 33, 2

VI
B

Ene-dí-cam Dóminus * In omni témpo-re. Bene-dí-cam. ¶ Semper laus e-ius in o-re me-o. * In. ¶
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Bene-dí-cam.

Hymnus

Gregorius Magnus († 604)

I

Æ-li De-us sanctíssime, Qui lú-cidum centrum po-li Candó-re pingis ígne-o, Augens de-có-ro lúmi-ne.

Quarto di-e qui flámmme-am So-lis ro-tam constí-tu-ens, Lunæ mi-nístras órdi-nem, Vagósque cursus sí-de-rum:

Ut nóctibus, vel lúmi-ni Di-rempți-ónis térmínum, Primórdi-is et ménsi-um Signum da-res no-tíssimum; Illúmina cor

hómínum, Abstérgé sordes ménti-um: Re-sólve culpæ víncu-lum: Evérte mo-les críminum. Præsta, Pa-ter pi-íssime,

Patrique compar Uni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to Regnans per omne sácu-lum. A-men.

Versus.

Ps. 140, 2

¶. Di-ri-gá-tur Dómi-ne o-rá-ti-o me-a. R. Sic-ut incénum in conspéctu tu-o.

Canticum B. Mariæ V.

Cf. Lc. 1, 48.49; H425

VIII G²

R Espé-xit Dóminus * humi-li-tá-tem me-am, et fe-cit in me magna qui po-tens est.

Lc. 1, 46-55

Magní-fi-cat * ánima me-a Dóminum.

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us * in De-o, sa-lu-tá-ri me- o.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel, púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini eius in sácula.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

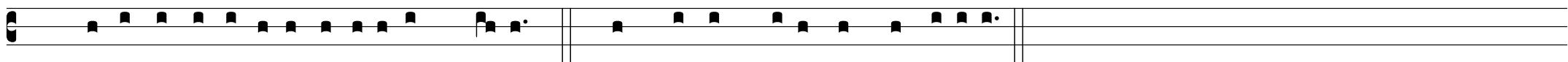
V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us virtú-tum, cu-ius est to-tum quod est óptimum: † ínse-re re-li-gi-ónis augméntum; * ut quæ sunt bona nútri-as, ac pi-e-tá-tis stúdi-o, quæ sunt nutrí-ta custódi-as. Per Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. **R.** Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

B

I
Ene-di-cámus Dómino. **R.** De-o grá-ti-as.